

РЕШЕНИЕ

№ 6195

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4721** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК вр. с чл.19 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Т. Н. Д. от [населено място] ЕГН [ЕГН] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22220617004311-091-001 от 05.02.2019г. издаден от Ф. С. Й. –орган, възложил ревизията и от Г. А. П.-ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №212 от 08.02.2021г. на Директора на дирекция „ОДОП“, с която е ангажирана отговорността на Д. по чл.19, ал.1 от ДОПК за задължения на „Топсер транс 36“ЕООД ЕИК[ЕИК] в общ размер от 240 090,10лв. –ДДС от 168 090лв. и лихви от 72 476,10лв., декларирани със справки-декларации за данъчни периоди от м.07.2014г. до м.11.2014г.

По изложените твърдения за незаконосъобразност, съществени процесуални нарушения и непълнота на доказателствата се моли да бъде отменен. На първо място се твърди, че срока със запознаване с РД не е бил достатъчен и че лицето е имало необходимост да ползва правна помощ, което е довело до ограничаване правото му на защита. Твърди се и в тази връзка, че не са му били предоставени доказателствата, въз основа на които е изготвен РА. Визира се, че Д. като управител на „Топсер транс 36“ЕООД за периода от 01.07 до 31.11.2014г. не разполага с документи, тъй като дружеството е бил счетоводно обслужвано като така управителят е делегирал на други лица правата и задълженията вкл. във връзка с предоставянето на документи, които Д. няма как да представи. Твърди се, че и служебно не са изискани такива, поради което управителят няма вина и не може да се приеме, че недобросъвестно препятства събирането на данъци и осигурителни вноски. По същество се подчертава,

че не е изпълнен фактическият състав /ФС/ на чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК.- лицето да е укрило факти от значение за изхода за ревизионното производство. Твърди се, че за да се ангажира отговорността на Д. трябва да не изпълни умишлено задължението си да обяви определени обстоятелства и да е наясно със смисъла на действията си. Подчертава се, че лицето макар да е управител през периода не е подписало никакви документи. Визира се, че от „Кръстев транс 98“ ЕООД, „Ти Ес Т. 65“И. и от „Интерконтинентал експрес карго транс“ ЕООД няма парични преводи, поради което и няма реални сделки, което от друга страна – не води до възникване на задължение за ДДС. Твърди се и че не е ясно на какви действия на Д. е констатацията на органите по приходите, че има непогасени задължения за ДДС. С оглед изложеното се визира, че няма умисъл и твърденията за това са общи. По изложените съображения - се моли да се отмени РА, ведно с потвърждаващото решение и да се върне производството за изясняване на фактите.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К..

Ответната страна се представлява от юрк.М., който претендира и юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от адресат на акта, с правен интерес от оспорването на същия, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По процедурата:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220617004311-020-001/03.07.2017г., връчена лично на лицето на 26.01.2018г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №6222А/05.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Т. Н. Д. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД за данък върху добавената стойност, деклариран със справки-декларации за данъчните периоди от 01.07.2014г. до 30.11.2014г.. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220617004311-020-002/24.04.2018г., издадена от Ф. С. Й., в качеството на орган, възложил ревизията, на основание чл.114,ал.2 от ДОПК срокът на ревизията е продължен, като е определен краен такъв до 25.05.2018г.. Р. Г. Я. и Ф. С. Й. са оправомощени на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220617004311-092-001/29.08.2018г., връчен на 27.11.2018г. лично на задълженото лице. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220617004311-091-001/05.02.2019г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен лично на лицето на 03.12.2020 г. съгласно приложена разписка.

С РА на основание чл.19, ал.1 от ДОПК на Т. Н. Д. е ангажирана отговорност за неплатени задължения на представляваното от него дружество „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД за ДДС в размер на 168 090лв. и лихви за забава в размер на 72 476,10лв..

Задълженията са възникнали на основание подадени от дружеството СД по ЗДДС за периодите от м.07.2014г. до м.11.2014г., с които са декларирани резултати по периоди както следва: за м. 07.2014г. е деклариран ДДС за внасяне в размер на 16 862,00 лв.; за м. 08.2014г. – ДДС за внасяне в размер на 172,00 лв.; за м. 09.2014г. - ДДС за внасяне в размер на 34 916лв.; за м. 10.2014г. - ДДС за внасяне в размер на 70 020лв. и за м. 11.2014г. – ДДС за внасяне в размер на 46 120лв. или общо ДДС за внасяне в размер на 168 090лв.. Установено е, че към момента на ревизията задълженията за ДДС общо в размер на 168 090лв. за посочените периоди не са внесени.

По данни от Търговския регистър дружеството е регистрирано по Търговския закон (ТЗ) от 22.07.2014г. с капитал от 2,00 лв. и с едноличен собственик на капитала и е с управител Т. Н. Д., „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 24.07.2014г. по избор и е дерегистрирано по същия закон от 20.11.2014г., поради наличие на обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

С цел събиране на доказателства и изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22220617004311-040-001/09.11.2017г., с което са изискани данни и доказателства относно предмета на дейност на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, от кого е извършвано счетоводното обслужване на дружеството, извършвани ли са продажби на активи, начин на финансиране на дейността, упълномощавал ли е други лица да го представляват в качеството му на управител и едноличен собственик на капитала, какви са причините за невнасянето на ДДС за периодите от м. 07.2014г. до м. 11.2014г., които задължения са декларирани с негов електронен подпис. Изискани са също декларации и справки за притежавани от ревизираното лице банкови сметки и парични средства, движимо имущество, участие в търговски дружества и др.

В отговор на искането, Т. Д. е представил саморъчно писмено обяснение с вх. №24-00-1321#1/25.04.2018г., в което описва обстоятелства относно придобиването на дружеството и е посочил, че е подписал документи без да е наясно със съдържанието им, не е упълномощавал други лица и че е въввлечен в измама, без да посочва данни за лицата, които са му платили символична сума, за да подпише документи, чието съдържание не е прочел.

С цел събиране на допълнителни данни относно стопанската дейност на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, ревизиращите органи са извършили насрещни проверки на дружествата, посочени като получатели по декларирани в дневниците за продажби фактури, а именно: „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. А. К. и „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], представлявано от Т. Н. Д.. За резултатите от проверките са съставени протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП), описани в РД и приложени по преписката.

Констатирано е, че на проверяваните дружества ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на адрес за кореспонденция и исканите документи не са представени. С исканията от дружествата са изискани всички издадени фактури от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД за периодите от 01.07.2014 г. до 30.11.2014 г., договори, протоколи, транспортни документи и други придружаващи доставките документи, доказателства за извършено плащане на същите, мястото и лицата, с които са контактували при осъществяване на доставките.

Поради непредставяне на изисканите документи проверките са извършени на базата на наличните данни в информационната система на НАП.

За целите на проверката на „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД с Протокол №0852576/25.05.2018г. са приобщени издадени на същото дружество РА №Р-22221914001881-091-001/12.08.2015г. и РД №Р-22221914001881-092-001/27.05.2015г.. С цитирания РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, обосновано с извод за липса на доказателства за реално извършени доставки.

За целите на проверката на „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД с Протокол №0852577/28.05.2018г. са приобщени издадени на същото дружество РА №Р-22221914001412-091-001/03.07.2015г. и РД №Р-22221914001412-092-001/05.05.2015г.. Със същите е констатирано, че „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД и „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД не са представили изисканите документи и не са налице доказателства за реално извършени доставки по издадените фактури от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, поради което по същите е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

При настоящата ревизия органите по приходите са посочили, че не е осигурен достъп да счетоводната документация на основния длъжник „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД. Установено е, че задълженията на дружеството са декларирани със СД по ЗДДС, подадени с електронен подпис на представляващия Т. Д.. Същевременно, начисленият ДДС от дружеството, участващ в декларираните резултати за периодите на активната му регистрация по ЗДДС, не е признат като данъчен кредит на получателите по издадените фактури.

От извършени справки в информационната система на НАП не са установени данни за притежавани от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД банкови сметки, декларирано имущество и МПС.

Относно предприети действия за събиране на задълженията от основния длъжник „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е представена Служебна бележка от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. с вх. №24-00-1321#2/23.08.2018г.. Съгласно същата, срещу „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е образувано производство по принудително изпълнение ИД №160162232/2016г., прекратено поради несъбираемост на задълженията с Разпореждане за прекратяване изх. №С170022-035-0232386/26.06.2017г., съгласно чл. 225 от ДОПК. Направено е проучване на имущественото състояние на дружеството и задължението е категоризирано като несъбираемо.

Въз основа на изложеното –в РА е направен извод, че непогасените задължения към НАП за данък върху добавената стойност са в резултат на действия на Т. Н. Д.. Прието е, че е осъществен фактическият състав на чл.19, ал. 1 от ДОПК за ангажиране на отговорност на Т. Н. Д. за непогасените задължения на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД за ДДС в размер на 168 090 лв. и лихви за забава в размер на 72 476,10 лв.

РА е потвърден с РЕШЕНИЕ №212/08.02.2021г. на ответника по следните мотиви: посочено е, че с разпоредбата на чл.19, ал.1 от ДОПК е създаден особен случай на лична отговорност, предвидена за трети лица - членове на органи на управление или управители на задължени лица по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. Реализирането на отговорността по чл.19,ал.1 от ДОПК изисква кумулативното наличие на няколко предпоставки: субект на отговорността е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14,т.1 и 2 от ДОПК; това лице да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви

пред органа по приходите или публичния изпълнител; като резултат от поведението на лицето по укриването на фактите и обстоятелствата да е налице състояние на невъзможност да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Посочено е, че тази отговорност е частен случай на хипотезата на чл.16, ал. 1 от ДОПК, поради което както относно статута на лицата в данъчно-осигурителното производство, така и относно обхвата на тази отговорност са приложими разпоредбите на този законов текст – „Отговорно трето лице“. В чл.16, ал.3 от ДОПК изрично е предвидено, че отговорността на задълженото лице по чл. 14, т. 3 от ДОПК обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските за събирането им.

Визирано е, че отговорността по чл.19 от ДОПК почива върху недобросъвестно препятстване установяването и/или последващо събиране на данъци или задължителни осигурителни вноски на задълженото юридическо лице. Препятстването се състои в непосочване или невярно посочване на данни, които са известни на това трето лице (чл. 19, ал. 1 от ДОПК) или разпореждане с имуществото на дружество при условията на чл. 19 ал. 2 от ДОПК от страна на същото. И в двата случая следва да е налице причинно-следствена връзка между недобросъвестно извършените действия, съответно бездействия и несъбираемостта на задължението. Укриването на фактите и обстоятелствата предполага наличие на умисъл (недобросъвестност) от страна на субекта, носещ отговорността по чл.19 от ДОПК, т.е. следва да е налице волево поведение на субекта, което цели пряко укриване на проявените факти и обстоятелства от приходната администрация, като същият съзнава, че това води до невъзможност да се съберат публичните задължения. Следва да е налице установена обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, като в този смисъл отговорността по чл. 19 от ДОПК се явява субсидиарна и приложима доколкото вземането не може да бъде събрано от главния длъжник - дружеството.

Посочено е, че причинно-следствената връзка между неправомерните действия на отговорното трето лице и причинената щета на фиска следва да бъдат доказани в ревизионното производство по чл. 19 - 21 от ДОПК. При доказан фактически състав, включващ посочените елементи, физическото лице отговаря за несъбраното задължение. Разпоредбата на чл.21 от ДОПК урежда процесуалния ред за реализиране на отговорността на третите лица по чл. 16, чл. 18 и чл. 19 от ДОПК, като предвижда, че тя се установява с ревизионен акт.

С оглед изложеното е прието, че от това, че е безспорно установено от справка в Търговския регистър, че от основаването на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД на 22.07.2014г. до момента едноличен собственик на капитала от 2,00 лв. и управител на дружеството е Т. Н. Д., то отговорността е реализирана. Подчертано е, че по силата на чл. 141, ал. 2 от ТЗ управителят на търговското дружество представлява същото, организира и ръководи дейността му. В този смисъл едноличният собственик на капитала и управител носи отговорност за делата на дружеството.

Визирано е, че видно от РД, отговорността на жалбоподателя е ангажирана предвид подадени СД по ЗДДС за процесните периоди с електронен подпис на управителя Т. Д.. При ревизията същият не е осигурил достъп до счетоводната и търговска документация на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД. От служебни справки в базата данни на НАП не са установени данни за притежавани от дружеството банкови сметки, МПС, офиси или други обекти, от които да извършва дейност. В хода на ревизията са

извършени насрещни проверки на клиенти на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, посочени като такива в подадените дневници за продажби за периодите от м. 07.2014г. до м. 11.2014г.. Проверяваните получатели по доставките - „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД и „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД не са представили изисканите документи и обяснения по връчените ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. При проверките е установено, че на същите дружества при ревизии по ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадени фактури от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД поради липса на доказателства за реално извършени доставки и наличие на данни за формално фактурирани сделки. В хода на ревизиите на „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД и „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД са изискани, но не са представени документи както от ревизираните дружества, така и от проверявания доставчик „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД. Въз основа на горните обстоятелства, органите по приходите са заключили, че непогасените задължения към НАП за данък върху добавената стойност от „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД са в резултат на действия на Т. Н. Д..

Акцентирано е на писменото обяснение с вх. №24-00-1321#1/25.04.2018г., в което РЛ описва обстоятелства относно придобиването на дружеството и е направен от ответника извода, че горните обстоятелства представляват индикации за данъчни злоупотреби, в които „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е издавало и получавало фактури, които не отразяват реално развили се стопански операции и чрез включването им в дневниците за продажби и покупки по ЗДДС за процесните периоди е генерирало задължения за ДДС, които не е внесло. Видно е, че активната регистрация на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД по ЗДДС е за сравнително кратък период. Дружеството е регистрирано по същия закон по избор от 24.07.2014 г., т.е. 2 дни след основаването си и е deregистрирано, считано от 20.11.2014г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

Ответникът се е позовал на преглед на дневници за продажби и покупки за процесните периоди на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД-видно от които са декларирани покупки единствено през м. 08.2014г. по 5 фактури, издадени от „ТИ ЕС ТРАНС 65“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предмет на доставките транспорт. По същите фактури за м.08.2014г. е ползван данъчен кредит общо в размер на 11 960,00 лв.. В дневниците за продажби за м. 07.2014г. и м. 08.2014г. са декларирани 12 фактури към единствен клиент „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД, общата стойност по които е в размер на 144 970,00 лв. и е начислен ДДС общо в размер на 28 994,00лв.. Представляващ на „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД до 04.12.2014г. е Д. С. К., а след тази дата е Т. Н. Д.. „ТОПСЕР ТРАНС

36“ ЕООД е декларирало в дневниците за продажби за м. 09.2014 г., м. 10.2014г. и м. 11.2014г. многобройни фактури към единствен клиент „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД с обща сума на начисления ДДС – 151 056,00лв. Фактурите с получател „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД и „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД са с предмет на доставките транспорт.

Подчертано е, че не са установени данни „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД да е притежавало МПС и други активи и няма назначен персонал. Задълженията на дружеството по ЗДДС, за които е ангажирана отговорност на жалбоподателя са формирани основно от декларирани фактури в дневниците за продажби, по които е начислен ДДС общо в размер на 180 050,00 лв. и за които не са налице доказателства, удостоверяващи тяхната реалност. В системата на НАП не са налични данни за извършвани ревизии на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД. За 2014г. и следващите отчетни периоди дружеството не е подало Годишни данъчни декларации (ГДД) по чл.92 от **Закона за корпоративното подоходно облагане** (ЗКПО) и не е декларирало приходи и разходи от извършвана дейност.

С оглед изложеното от ответника е визирано, че правилно е ангажирана отговорност по реда на чл.19, ал.1 от ДОПК на Т. Н. Д., тъй като той е едноличният собственик на капитала и управител на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД и е жалбоподателят, който носи отговорност за делата на дружеството. Посочените обстоятелства за незнание какви документи е подписвал -е прието, че не освобождават от отговорност РЛ, доколкото същият сам е заявил, че е подписвал документи на дружеството вкл. процесните СД по ЗДДС, които са подавани с негов електронен подпис. С оглед изложеното е прието, че има недобросъвестност у жалбоподателя, за което понятие липсва легално определение. От правната теория и съдебната практика тълкуването е, че добросъвестен е този, който не знае определено обстоятелство. В случая, е прието, че предвид изложените факти не може да се приеме, че Т. Н. Д. е бил добросъвестен, полагайки подписа си върху документи, които твърди, че не е чел.

Посочено е в решението на ответника, че за да се приложи разпоредбата на чл.19, ал. 1 от ДОПК следва да е установено и доказано укриването на факти и обстоятелства, които субектът е бил длъжен по закон да обяви по съответния ред пред съответния

орган по приходите, като тези факти и обстоятелства да имат значение за материалния данъчен състав, а укриването им да предполага наличие на умисъл (недобросъвестност) от негова страна. Последното изисква да е налице волево поведение на субекта, носещ отговорност по чл.19, ал.1 от ДОПК, което да цели пряко укриване на проявените факти и обстоятелства от приходната администрация, като субектът да съзнава, че това води до невъзможност за събиране на публичните задължения.

В тази връзка е маркирано, че жалбоподателят като управител на дружеството и към момента на извършване на процесната ревизия, не е представил счетоводна отчетност на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД. Такава не е представена и в хода на извършвани ревизии на негови клиенти, приключили с ревизионни актове, приобщени към настоящото производство. Отделно от това, не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, не са декларирани приходи и разходи. Всичко това е прието, че в съвкупност с непредставянето и на счетоводна отчетност **следва да се квалифицира като укриване на факти и обстоятелства, които по закон управителят (жалбоподателят) е длъжен да обяви пред орган по приходите по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.**

В заключение ОТВЕТНИКЪТ е приел, че е доказано и обстоятелството, че поведението на жалбоподателя е единствената причина за несъбираемост на задължението на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, т.е. налице е уникална каузалност на причинно-следствената връзка недобросъвестното поведение на лицето и несъбирането на данъчните задължения на дружеството. Видно от текста на чл.19, ал.1 от ДОПК, нормата изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т.е. посоченото поведение на лицето следва да е единствена причина за несъбираемост на вземанията от дружеството. Както се посочи по-горе, СД по ЗДДС са подавани с електронен подпис на жалбоподателя, същият е заявил че е подписвал документи на дружеството, не е упълномощавал други лица. От друга страна, не е представена счетоводна отчетност на дружеството, не са декларирани приходи и разходи, не са подавани ГДД, което представлява укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите. В допълнение към това следва да се посочи, че от

дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е представена служебна бележка, съгласно която дългът на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е категоризиран като несъбираем. В този смисъл е спазена и законоустановената поредност по смисъла на чл. 20 от ДОПК.

С оглед изложеното –е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО производство СА ПРЕДСТАВЕНИ писмени доказателства -на л.119и сл.заверени СД и др. като РА на л.153 за "Интерконтитентал Експрес карго транс"ЕООД

Следователно –от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

РА е издаден от ръководителя на ревизията и от възложилия ревизията орган, поради което на основание чл.119, ал.2 от ДОПК се прави извода, че се касае за компетентен орган.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Относимите факти са установени правилно –за същите има констатации в РД, който на основание чл.120, ал.2 от ДОПК е част от РА. Не са допуснати релевираните процесуални нарушения. В производството е направен опит за събиране на доказателства във връзка с подадените СД като са изискани документи от ТД, посочени като получатели по декларираните в дневниците за продажби фактури, а именно: „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД, представлявано от Б. А. К. и „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД, /отново представлявано от Т. Н. Д./ , но такива документи не са били представени. Няма процесуално нарушение с това, че не са събрани данни за счетоводната документация на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, тъй като такъв достъп е поискан, но не е осигурен и процесуалните способности на органите по приходите са изчерпани. Правилно в тази връзка е използвана справка от ел.система на НАП.

СЛЕДОВАТЕЛНО от правна страната СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО: обосновано при тези факти и обстоятелства органите по приходите са приели за осъществен фактическият състав на чл. 19, ал.1 от ДОПК за ангажиране на отговорност на Т. Н. Д. за непогасените задължения на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД за ДДС в размер на 168 090лв. главница и съответната лихва. В тази връзка трябва да се има предвид, че за да е осъществен състава на чл.19 от ДОПК трябва да са налице кумулативно елементите на състава, обхващащ тази особена лична отговорност –управител на ТД конкретно, който да е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите и на трето място като резултат от поведението на лицето да е налице състояние на

невъзможност да бъдат събрани задължения за данъци. Между недобросъвестното поведение на управителя и невъзможността да бъдат събрани задълженията следва да има причинна връзка.

Безспорно първото обстоятелство е налице, както и установената невъзможност да се съберат задълженията от главния длъжник, доколкото последният няма имущество, било е образувано изп.дело и дългът е определен като несъбираем.

По отношение на втория елемент трябва да се има предвид, че доколкото лично /с ел.подпис/ Д. е подал справки декларации за периода се приема, че би имало препятстване само, ако в същата са отразени неверни обстоятелства. Укриването на факти напр. за определени доставки или неотразени такива, съдебната практика приема за умисъл и недобросъвестност. /Решение № 15873 от 12.12.2012 г. на ВАС по адм. д. № 4426/2012 г., I о., Решение № 14850 от 10.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 1309/2014 г., VIII о./.

В действителност се изисква по отношение на този умисъл да няма съмнение т.е. не е достатъчно само да има разминаването между декларираното и действителното. Този умисъл обаче не може да се отрече от заявлението на оспорващия, че не е знаел какво подписва, което съдът намира за защитна теза. Това състояние на незнание не е обективно, а субективно и ако лицето има определен дефицит – или е следвало да ползва съответната помощ, или да не подава СД и като цяло да не се ангажира да бъде управител. Не е доказано Д. да не е грамотен. Да се приеме тезата на защита, че след като Д. нищо не знаел, означава да се отвори пътя към неотговорност на лица с определен социален статус, за които е ноторно известно, че им „създават“ или им се „продават“ ТД с цел избягване на данъчни задължения срещу определено стимулиране. Оспорващият не отрича, а напротив допълва, че по тези доставки няма плащане и същите са нереални т.е. демонстрира знание.

В тази връзка трябва да се има предвид, че начисленият ДДС от дружеството, участващ в декларираните резултати за периодите на активната му регистрация по ЗДДС, не е признат като данъчен кредит на получателите по издадените фактури. При по-детайлното разглеждане на доставките –се установява от дневниците за продажби и покупки за процесните периоди на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, че са декларирани покупки единствено през м.08.2014г. по 5 фактури, издадени от „ТИ ЕС ТРАНС 65“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предмет на доставките транспорт.

По същите фактури за м.08.2014г. е ползван данъчен кредит общо в размер на 11 960лв.. В дневниците за продажби за м. 07.2014г. и м. 08.2014г. са декларирани 12 фактури към единствен клиент „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД, общата стойност по които е в размер на 144 970лв. и е начислен ДДС общо в размер на 28 994лв. **с представляващ от 05.12.2014г. Т. Д.** „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД е декларирало в дневниците за продажби за м. 09.2014г., м. 10.2014г. и м. 11.2014г. многобройни фактури към единствен клиент „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД с обща сума на начисления ДДС - 151 056 лв.. Фактурите с получател „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ ЕКСПРЕС КАРГО ТРАНС“ ЕООД и „КРЪСТЕВ ТРАНС 98“ ЕООД са с предмет на доставките транспорт. Не е спорен и факта, че регистрацията на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД по ЗДДС е за сравнително кратък период-от 24.07.2014г., т.е. 2 дни след основаването си и е deregистрирано, считано от 20.11.2014г. при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС.

Следователно – изложеното на фона на това, че не е осигурен достъп до счетоводната документация на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, не са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО на „ТОПСЕР ТРАНС 36“ ЕООД, не са декларирани приходи и разход – е индикация за подобна недобросъветност от страна на Д.. Отделно справка-декларация е изпълнително основание, съгласно чл. 165 ДОПК вр. чл. 85 и 86 от ЗДДС, поради което въз основа на нея е образувано изпълнително дело за събиране на задълженията на дружеството и не е необходимо да има за тези задължения РА.

Касателно умисъла, трябва да се съобрази, че в действителност има съдебна практика, че дори в СД да има доставки, по които е отказано право на ДК –то подлежи на безспорно установяване умишленото поведение на управителя. Същото се изразява в това той да е наясно със смисъла и значението на действията си, предвиждал е последиците и е искал или допускал настъпването им. В контекста на изложеното – за състава не е спорно, че няма как Д. да не е знаел, че не са подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО и че не са декларирани приходи и разходи, дори, ако се приеме, че е подавал СД с невярно съдържание касателно доставките, но не е знаел, че са фиктивни. В тази връзка трябва да се има предвид, че съгласно чл. 141, ал. 2 от ТЗ управителят на търговското дружеството представлява същото, организира и ръководи дейността му т.е фигурата му без оглед на конкретния му

капацитет – го поставя в ситуация при подобна хипотеза да е наясно с действията си, както и се установява причинната връзка между това поведение и несъбираемостта на задължението. Следователно -жалбата е изцяло неоснователна вкл. и за задължението за лихви, по който въпрос има ТР 4 от 10.05.22г. по т.д.2/22г. на ОС на ВАС. С оглед неоснователността на жалбата - същата трябва да се отхвърли, доколкото в производството не може да им връщане за нова ревизия, както се мотивира оспорващия.

На основание чл.8, ал.1 т.5 от Наредба №1/2004г. следва да се уважи искането на юрк.М. за присъждането на юрисконсултско възнаграждение от 4935лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Т. Н. Д. от [населено място] ЕГН [ЕГН] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22220617004311-091-001 от 05.02.2019г. издаден от Ф. С. Й. –орган, възложил ревизията и от Г. А. П.-ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №212 от 08.02.2021г. на Директора на дирекция „ОДОП“, с който е ангажирана отговорността на Д. по чл.19, ал.1 от ДОПК за задължения на „Топсер транс 36“ЕООД ЕИК[ЕИК] в общ размер от 240 090,10лв. –ДДС от 168 090лв. и лихви от 72 476,10лв., декларирани със справки-декларации за данъчни периоди от м.07.2014г. до м.11.2014г..

ОСЪЖДА Т. Н. Д. от [населено място] ЕГН [ЕГН] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение от 4935лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му.

Съдия: